

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 42. Alberonius Cardinalis ex Hispaniarum Regno exulare jussus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

„unacum suo Duce ex Ulyssiponenſi litore Sæc. XVIII.
 „ſolverit, tanti Miſterii fidem, ac fru- A. C. 1720.
 „ctum inferat gentibus ambulanti-
 „in tenebris, & auſpicatiſſimo Beatif-
 „ſimæ Virginis Nomine vera ſalus ægris
 „ac perditis populis annuntietur. „

Jam ante triennium in Sinis divul-
 gabatur quidam libellus ſub titulo.
*Diſquiſitio quarumdam obtreſtationum Je-
 ſuitas calumniandi, & Miſſiones evertendi
 Studio a malevolis diſſeminatarum ad Si-
 nenſes Miſſionarios directa,* quoniam vero
 ibidem non modo prohibiti ritus, ſed e-
 tiam inobedientia contra Pontificis de-
 creta vindicarentur, ea propter hic li-
 bellus Anno 1718. per ſingulare decre-
 tum a Peckinenſi Epifcopo fuit prohi-
 bitus, & hoc anno die vigefima quarta
 Januarii ab Inquiſitione ad rogam
 damnatus.

§. XLII.

*Alberonius Cardinalis ex Hispaniarum Hiſt. Univ.
 Regno exulare juſſus.* t. 8. p. 667.
 Gottfrid.

Interim Hiſpani infauſto Marte in Ita-
 lia pugnabant; jam enim anno præ-
 terito eorum claffis, quæ Jacobum III.
 folio Anglico reddere parabat, ad Angliæ
 littora provolans, ventorum impetu
 captis ferme omnibus Hiſpanis diſſi-
 pata eſt, alia a Bingio Archithaſſo An-
 glico

cont. Hiſt.
 Chron. l. 16.
 pag. 779.
 Vita Albe-
 ron. Card.
 part. 4. p. 5.
 Hæberlin
 Hiſt. Polit.
 Sæc. XVII.
 An. 1720.

Rr 4

glico An. 1720.

Sæc. XVIII. glico ad Syracusas navali prælio, ple-
 A. C. 1720 risque navibus aut demerfis aut ince-
 fis captisque profligata erat, insuper
 Cæsar in Sicilia gemino prælio trium-
 phans, Messinam, Liparitanam Insi-
 lam aliasque urbes occupavit, Gall-
 quoque in ipsa Hispaniæ viscera gra-
 fantes arcem Monteleonem, Binobit
 pluraque alia loca expugnarunt, &
 tandem Fontem rapidum, arcem ar-
 & natura munitissimam post unius Mes-
 sis obsidionem, & die prima Augusti
 arcem S. Sebastiani & Jupuscoam pa-
 ctis conditionibus in deditiorem ac-
 ceperunt: Tam infaustas Hispaniæ ex-
 peditionis successus tacitam armorum
 cessationem furdis auribus induxit, hoc
 que anno prope nullum in Italia be-
 lum erat, nec in mutuum unquam
 conspectum, nedum ad manus, venerat
 hostes. Exitiosum pariter erat Hispa-
 nis foedus quadruplum Londini decem-
 ma septima Februarii ante biennium
 inter Cæsarem, Galliam & Angliam
 initum, cui etiam accesserat Sabaudicæ
 Dux, & Batavorum accessio quoque
 timebatur: Philippus igitur quintus
 Hispaniæ Rex aucto hostium numero,
 suisque copiis terra marique profligatis,
 nil propius habebat, quam totius
 Hispanicæ Monarchiæ exitium, cumque
 Reges Ministrorum merita ex-
 con-

consiliorum eventu metiri, plerumque Sæc. XVIII.
 soleant, Philippus tanti mali culpam A. C. 1720.
 totiusque indignationis molem in Prin-
 cipem de Cellemare & præcipue in Car-
 dinalem Alberonium effundebat, eo-
 quod hujus potissimum suafu & artibus.
 Rex decumani hujus belli aleam jecif-
 set: Nondum tamen Alberonius ani-
 mum desponderat, sed Regem suum
 tam firma spe de Gallis in Hispanorum
 opem certatim conflururis deceperat,
 ut Philippus Quadruplo foederi acce-
 dere constanter renuens, in Gallorum
 castris, ipsaque Parisina urbe Regiam
 declarationem, qua Gallos ad dese-
 renda Ludovici XV. signa sollicitabat,
 in vulgus spargi curaret: Verum huic
 quoque conatui prosper defuit succes-
 sus; Parisiense enim ceteraque Parla-
 menta hanc ipsam Hispani Regis de-
 clarationem unacum aliis quinque li-
 bellis ab Alberonio hanc in rem in Fran-
 cia divulgatis imprimi, divendi, ac
 retineri, indictis severissimis poenis pro-
 hibuerunt. Hæc vero molimina ad præ-
 cavenda, quæ indies propius Regno
 imminebant, mala nimis erant infirma,
 quocirca ex præcipuis Proceribus sex-
 decim infauftam Monarchiæ sortem
 miserti, Philippo Regi scriptum quod-
 dam porrexere, in quo bellum contra
 tot tamque potentes hostes diutius con-

R r 5

anua-

Sæc. XVIII. A. C. 1720. tinuari haud posse exponebant, eoquod
 præter innumeros pene homines miserè
 cæsos ingentibus pecuniarum impensis
 Regnum esset exhaustum, classes dimi-
 patæ, ac everfæ, celebriores urbes ex-
 pugnatæ, & plurium Provinciarum in-
 ctura certo timenda esset; nihilominus
 tamen Alberonius Cardinalis alienip-
 na, infelixque consiliorum Architecta
 clandestinis suis artibus, vanisque me-
 lioris fortunæ promissis ad totius Mo-
 narchiæ exitium Regem ab ineunda
 pace absterrere nitebatur: Enimvero Al-
 beronius tandem fabulam in se cudi pro-
 spexerat, unde pro more suo belli Sa-
 culi infelicitatem in solum Marchionem
 de Lede Hispani exercitus Ducem exo-
 nerare intentus, eidem exprobat,
 quod in unius Malazzensis Urbis obe-
 dione præter omnem expugnationis
 spem hæfisset, & Cæsareos in Franca-
 villano prælio fugatos insequi, eisque
 ad Messinensem urbem aditum præcibi-
 dere, obsessamque liberare neglexisset.
 Attamen Alberonius nec alienæ culpe
 umbra propriam tegere, minus vero
 Procerum invidiam declinare poterat.
 Rex enim turbidis Alberonii consiliis
 in extremas angustias conjectum agnos-
 cens, quamprimum ex castris Madri-
 ritum venerat, in sanctiore Senatu de
 recuperandis hucusque amissis, & de

opportuno hostibus resistendi medio de- Sæc. XVIII.
 liberari præcepit, cunctis vero pacem A. C. 1720.
 suadentibus, & contra Cardinalem de-
 clamantibus, & ipso Marchione Scotti
 palam declarante, quod Cæsar nun-
 quam Hispanis pacem esset concessu-
 rus, nisi prius Alberonius Madri-
 tensi Aula ejiceretur, Rex die quinta
 Decembris Michaeli Durantio, quem
 a secretis habuit, literas Regio Sigillo
 munitas, moxque Alberonio tradendas
 consignavit, quibus eidem significatum,
 quod ab Hispanarum rerum procura-
 tione amotus, nec Aulam, nec Regis
 aut ullius Regii Principis conspectum
 subire auderet, sed intra octiduum Ma-
 drito, & tertia post hebdomada ex toto
 Regno excederet, atque in Italiam
 protinus reverteretur. Hoc mandato
 Cardinalis velut fulmine tactus, eo gra-
 viore doloris sensu opprimebatur, quo
 indignius se haberi reputaret, eoquod
 Rex hoc idem decretum in publicis
 Madritensibus novellis imprimi juberet,
 seque pacis obtinendæ studio ad hanc
 severitatem compulsus fuisse declararet,
 cunctisque Aulæ Ministris omne cum
 Alberonio commercium interdiceret,
 simulque Hispalensi Archiepiscopatu,
 ceterisque beneficiis eum privaret.